

Jabuka 2009

Thursday, 03 December 2009

JABUKA 2009

Šime Stipaničev

Tekst objavljan u Jutarnjam listu 22.11.2009.

Jabuka ili Jabučna regata postala je sinonim za jednu pravu, ozbiljnu odobalnu regatu. No, onaj tko već nije sudjelovao na njoj ne zna da je ona i puno više od toga. Teško je objasniti tu posebnu radost nakon završetaka ovakvih, odobalnih regata. Nije to olakšanje dolaska u cilj već olakšanje dolaska među one s kojima si sve to dijelio tijekom proteklih dana i noći. Među svoje ljute suparnike, a istovremeno i drage prijatelje.

Ovakve regate obično nose intenzivna druženja među jedriličarima i veliku količinu emocija a istovremeno i patnju, umor, iscrpljenost pa je regata Jabuka idealan poligon za maštu umjetnika koji su je ovjekovječili na razne načine. Sami prijelazni trofej «Jabuka» djelo je akademskog kipara Ale Guberine koji ga je isklesao u originalnoj vulkanskoj stijeni s Jabuke koju je J.K. Tijat poklonio «guverner» Jabuke kapetan Branko Rameša. Jabuku su bilježili na razne načine brojni fotografi, slikari, književnici, a Max, Gego i ekipa su je u Stajicama i opjevali te tako napravili službenu himnu regate.

Ovogodišnje sedmo izdanje pružilo je nama organizatorima u Jedriliarskom klubu Tijat dokaz da radimo sve u pravom smjeru. Tko je nakon svih onih prijašnjih izdanja, koja su mahom punila redove crnih kronika, mogao očekivati na startu 74 jedrilice i preko 576 jedriličara. Istina, razlog za tako brojna odaziva leži u činjenici da je ove godine prognoza najavljivala lagane i umjerene južne vjetrove te znatno toplije vrijeme u odnosu na olujne bure po kojima je Jabuka nadaleko poznata.

DNEVNIK

Start je, kao i obično, petkom navečer. Imamo klizno vrijeme starta od 8 do ponoći, a ove godine je odluka pala na 23 sata kada je startnu liniju ispred vodičkog «parapeta» presjeklo 74 kompleta navigacijskih svjetala. Jabuka je jedna od rijetkih regata s noćnim startom koji se pokazao kao prvorazredna atrakcija ne samo za jedriličare već i za sve posjetitelje Vodica toga dana.

Petak 13.

22:00

U mojoj posadi na jedrilici Boxx nalazila su se dva Slovenca, Srečo i Aljaž Jadek te stari prijatelj i ponajbolji hrvatski kormilar Krešo Đakulović. Isplovili smo sat vremena prije starta da bi pronašli najbolju poziciju na startnoj liniji međutim po laganom vjetru naša jedrilica nije imala veliku okretnost te smo startali u krkljancu brodova gdje se nije znalo tko pije a tko plaća. Nakon zalaska sunca na moru ne vrijede klasična regatna pravila već pravila o izbjegavanju sudara na moru što je dodatno pridonijelo kaotičnosti situacije.

22:45

Nekim čudnim instinktom kojeg nazivamo i «špurijus» došli smo do privatnog vjetrova uz obalu Tijata i uspjeli smo se iskobeljati iz mase i uhvatiti priključak za vodećim brodovima koji su u tom trenutku bili Damaco Berislava Vranića i Anadora s Matom Arapovim.

Subota 14.

00:45

Kontrolnu točku na otoku Komorica prolazimo kao četvrti, ali nam je za petama nekoliko bržih brodova u tim uvjetima. Vjetar iz smjera levanta, lagan do umjeren.

02:15

Držeći se prognoze i routinga kojeg smo napravili prije starta, odlučujemo se za lijevu stranu polja jedreći istočnije i više prema Rogoznici dok su naši konkurenti vozili kurs ravno prema Jabuci i još zapadnije.

Novitet ovogodišnje regate je i on line tracking sustav praćenja pa se preko interneta mogao u realnom vremenu pratiti tijek regate. Pomoću u jedrilice ugrađenih GPS-GSM predajnika svatko tko je imao internet u brodu znao je gdje su mu konkurenti.

Prateæi tako Damaca i Anadoru znali smo da im u ovim uvjetima ne moæemo konkurirati brzinom pa smo se pomirili s ukupnom pobjedom, ali smo èvrsto dræali vodeæu poziciju u svojoj grupi.

07:17

Netom prije Jabuke dogodio se veliki obrat u smjeru vjetra prema jugu koji nije bio prognoziran te smo Jabuku okrenuli u samu zoru kao petoplasirani brod ukupno i debelo prvi u svojoj grupi.

09:59

Do kontrolne toèke na svjetioniku Blitvenica bila je èista krma i konjska trka gdje se ukupni plasmani nisu puno mijenjali.

12:18

Tek na Blitvenici doèekali smo naše uvjete, jaèi vjetar s boka koji je trupu i jedrilju našeg Boxxa omoguæio da proleti kraj DSK i zauzme èetvrtu poziciju. Tako je ostalo i u cilju.

12:51:11

Ukupni pobjednik regate je posada Anadore Marijana Hanæekoviæa kojom je kormilario Mate Arapov. Drugoplasirani je Damaco Berislava Vraniæa, treæi Barba Branko s Marijem Hrvojem, èetvrti mi na Boxxu, a peti DSK s Kristianom Tominiæem.

16:22 – do sitnih sati
Po završetku regate u subotu popodne dogodio se spontani party na jedrenjaku Lirica Marija Antiæa gdje je Vicko Sršen s Mljeta kuhao gregadu od kirnje 25kilašice, a netom ulovljenu lampugu od desetak kila je na gradele bacio Mure.

Max i Vlade su pjevali Buðav lebac, njam njam njam...

KRATKA POVIJEST REGATE JABUKA

Nakon prve Jabuke, 2003. veæina od nas se pogubila u Guštinim maslinama. Ne znam da li od magnetizma, umora, hrane, piæa ili jednostavno euforije koja je vladala na after partiju te legendarne regate. Znali smo da se sve poklopilo da nastane prava regata; i ruta, i period godine i ekipa organizatora, ali i dragi gosti našeg J.K. Tijata koji nas iz godine u godinu sve više podræavaju.

Prvo i jedino izdanje koje je obiljeæio lagani vjetar plod je jedne jedriliarske prièe za šankom u noænim satima Ante Pelajijæa i Gušte Jurièeva mlaðeg. Na toj prvoj Jabuci okupilo se 15 posada, a pobijedio je Damir Majetiæ s Cometom.

Veæ iduæe godine Jabuka je poèela puniti stranice Crne kronike kada je po jakoj buri i tramuntani Ðino Jurela izgubio kobilicu na Jabuci i prevrnuo se s brodom. Sreæom, start te regate bio je odgoðen na subotu u jutarnjim satima pa je osmoricu nesretnih jedriliæara iz podivljalog zimskog mora kraj Jabuke uspio po danu pokupiti Darko Priæmiæ. Darko je pobijedio u konkurenciji 26 krstaša s 8 dodatnih promrzlih èlanova posade. Jedrilicu Ðino motori su spasili Tribunjski ribari i oteglili u Tribunj.

2005. godina donijela je Jabuci neviðenu popularnost s èak 52 broda na startu ali i prognozu od 40ak èvorova bure i more 4-5. Regata je prekinuta u povratku, a kao prolazni cilj raèunala se Jabuka. Nakon prekida regate flota se po olujnoj buri raspršila na èak 17 lokacija od Zadra do Kaštela. Brojni sudari na moru, puknuæa opreme, sartijska i jedara. Gotovo niti jedna jedrilica nije prošla bez ošteæenja, a velika veæina sudionika je iskusila sve draæi morske bolesti koja je odrvenila posade. Nesretni Ðino Jurela je oko Jabuke ostao bez jarbola i nije mogao pokrenuti motor...

Te 2005. godine Luèka kapetanija Šibenik pokazala je neviðenu sposobnost u organizaciji spašavanja na moru i postala jedan od sinonima i glavnih zaštitnika Jabuène regate.

Posada broda kapetanije Šibenik spasila je Ðina i oteglila brod do Ravog Źakna kad je stigao poziv u pomoæ s jedrilice Ana. Posada Šibenika je pohitala nazad na Jabuku i 4 milje od nje, na olujnim odarima vjetra i valova prekrkala posadu Ane kojima je jedrilica bila onesposobljena zbog pucanja kormila. No, prije toga u šibenskoj kapetaniji su akciju spašavanja na moru koordinirali kapetan Janes Lakoš i pokojni kapetan Zvonimir Gojèeta. Uz pomoæ Centra za traganje i spašavanje u Rijeci skrenuli su s kursa dva teretna broda «Tuscany» i «Lefka Ori». Tuscany koji je duæi od dvjesto metara postavljen je da napravi zavjetrinu dok su kapetani Siniša Petkoviæ i Branko Rameša prekrcavali posadu Ane. Brod je uhvaæen u tegalj, ali je ubrzo zbog olujnih vremenskih uvjeta popustio tegljeni konop i brod je otišao u nepoznato... Pronašli su ga ribari kod obala Italije. Vidno iscrpljeni direktor regate Jabuka i predsjednik J.K. Tijat, Stanko Skoèiæ je kao pobjedniku regate, trofej Jabuka uruèio Damiru Majetiæu na Cometi.

2006. godine Jabuka je doæivjela nove rekorde, ovoga puta u brzini završavanja rute od cca 90 nautièkih milja po gotovo idealnim uvjetima umjerenog levanta i jakog juga.

Krešo Ðakuloviæ i ja smo te godine nastupili u mom 6 i po metarskom bolidu kao pripremu i trening za ono što me tada èekalo. Po prvi puta na startu neke naše regate su se našlo 4 jedrilice klase Mini 650. Slovenci Kristian i Andraæ, Poljak Jaro i moja Marina Tribunj, kasnije smo svi sudjelovali i uspješno završili Mini Transat 2007.

2007. sam dan prije Jabuke doletio iz Brazila. S 35 brazilskih stupnjeva celzijusa u Tribunju me doèekalo jedva 5 stupnjeva uz olujnu buru. Ukrcao sam se kod svojih starih prijatelja na brod Particiju koji je vozio Krešo Ðakuloviæ. Regata je po prvi puta bila skraæena veæ na samom startu, a skraæenu rutu oko svjetionika Mulo i Blitvenica na najhladnijoj Jabuci u povijesti najbræe smo završili upravo mi.

To mi je bio najbolji poklon za povratak kuæi s oceana.

Đinu je opet pukao jarbol, a za nagradu za upornost na podjeli je od Stanka dobio sadnicu Jabuke. 2008. smo do Jabuke na Boxxu došli za rekordna 4 i po sata, dahèuæi za vratom Darku Prižmiæu na AA. Tradicionalno, bura je u povratku jaèala pa se ekipa prisjetila draži valova otvorenog mora i hladnoæe kopna. Regatu je u foto finišu pobijedio Darko Prižmiæ s Adrijom Azijom. Među posadama nije bilo veæih incidenata.